Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 25 (2027) ♦ Четвер, 11 лютого 1999 року ♦ Ціна договірна

11 лютого

✔ Національне свято Ісламської Республіки Іран

✔ 1670 року народився козацький літописець Самійло Величко

✔ 1738 року засновано Глухівську співацьку школу

✔ 1903 року народилася письменниця Агата Турчинська

✔ 1989 року в Києві засновано Всеукраїнське товариство української мови імені Шевченка

СЕЛО — колиска України

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА на Всеукраїнській нараді селян 9 лютого 1999 року

Шановний Леоніде Даниловичу!
Дорогі мої колеги-хлібороби!

Відчуваю, що ви сьогодні вволю виплачетеся одне одному, порозказуєте, як важко живеться у ваших селах і районах, краще уявите укрупнений образ цілодержавної селянської біди.

Знаю, що це лихо впевнено обжилося в кабінетах керівників і спеціалістів, на фермах і в майстернях, де вони ще збереглися, у кожній сільській хаті. В'їдлива, як іржа, криза родить депресії в душах і густим туманом пригнічує цю націю. Не дає оку впевнено глянути вперед, у майбутнє.

(Закінчення на 2–3-й стор.).



Офіційно

Політкомітет НАТО зацікавлений у співробітництві

В Україні перебуває делегація Політкомітету НАТО. На сьогодні заплановано зустріч гостей із Брюсселя з членами комітетів Верховної Ради у закордонних справах і зв'язках з СНД та з питань національної безпеки і оборони. Як повідомляє прес-служба МЗС, під час візиту представники НАТО зустрінуться з міністром закордонних справ України Борисом Тарасюком, секретарем Ради національної безпеки та оборони Володимиром Горбуліним. Делегація Політкомітету Північноатлантичного альянсу відвідає Львів і побуває на Яворівському полігоні (Львівська область), котрий заявлено українською стороною як база для створення центру підготовки миротворчого персоналу.

Комбінація районного масштабу

Спочатку був лист від колгоспників «Зорі», що в Золотоніському районі на Черкащині. Емоційний, як і вся редакційна пошта: «До глибини душі боляче, що не можемо відповісти на одне, здавалося б, просте запитання: де, в якій державі ми живемо?.. Яка в нас влада, демократія і президент, котрий, навіть якщо прагне зробити щось для України і її народу, то терпить таких людей, як Лисун?..».

(Закінчення на 6-й стор.).



У номер

Прем'єр — про відстрочку, банкіри — про дефолт

Досить несподівано на постанову Кабміну від 30 січня 1999 року щодо примусового обміну облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) відреагувала Асоціація комерційних банків України, погрожуючи уряду позовом у Вищий Арбітражний суд.

Як відомо, згідно з цією постановою Нацбанк та Міністерство фінансів зірвали графік погашення цінних паперів, які належать комерційним банкам, вимагаючи від них чергового етапу конверсії. Тобто згоди на перенесення термінів погашення ОВДП на травень-серпень 1999 року. Банкіри поінформували Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка, що в цивілізованому світі такі рішення, прийняті без погодження з банківською сферою, називають дефолтом.

Суднобудівники погрожують страйком

Робітники Миколаївського суднобудівного заводу імені 61 комунара 15 лютого проведуть попереджувальний страйк, якщо до 11 лютого їм не буде виплачено зарплату за грудень минулого року.

Таке рішення було прийнято на мітингу в Миколаєві.

Акція проводилася у зв'язку з тим, що вкотре адміністрація заводу зірвала спеціально розроблений графік погашення заборгованості у зарплаті. Загальна сума заборгованості на заводі становить 8,5 млн. грн. Колектив не отримав гроші в цілому за 6 місяців 1998 і 1997 років, повідомляє «Інтерфакс-Україна».



Лист на першу сторінку

Поверніть обіди дітям!

Наші діти страждають на хвороби, викликані радіоактивним забрудненням території. Вони виснажені, майже у всіх анемія, хвороби щитовидної залози, носові кровотечі. Багато дітей не мають можливості поснідати і навіть пообідати вдома. Єдине, що в них було, — харчування у школі. Й ось із січня школярів його позбавили. Яким же буде майбутнє держави, коли діти голодні і хворі?

ЯКОВИШИНА, СТАСЕНКО (усього 26 підписів).
Джурин Шаргородського району Вінницької області.



Пам'ять



«Забути не дано»

Так називається книжка про трагічні долі молодих хлопців, які воювали в Афганістані. Її випустила робоча група з підготовки і видання Книги пам'яті Волинської області та обласна організація Української спілки ветеранів Афганістану за сприяння комерційного банку «Західінкомбанк». У відкритій у Луцьку кімнаті пам'яті, де відбулася презентація, — портрети 70 молодих волинян, котрі не повернулися з безглуздої війни, їхні речі — солдатські фляги, патрони, каски, листи мамам, коханим... Тим, хто вижив, було вручено нагороди Української спілки ветеранів Афганістану — медалі «За заслуги» і «За громадянську мужність».

До пам'ятника воїнам-«афганцям» поклали квіти полковник МВС Григорій Головач, генерал-лейтенант МВС Володимир Корнійчук та працівник Кабінету міністрів полковник Володимир Мосійчук. Усі вони віддали по два роки Афганістану.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

❍ На Луганській митниці попереджено спробу ввезення з Росії 15 пневматичних рушниць.

❍ У Кіровоградській області через вітер і мокрий сніг 20 населених пунктів залишилися без енергопостачання.

❍ У Херсонському порту втопився старший помічник капітана теплохода «Аріс-1».

❍ У Сімферополі встановлено погруддя Івана Франка.

P.S.

В'їдлива, як іржа, криза родить депресії в душах

У номер

✔ Київ

Зона є і, на жаль, буде

Що нині насправді відбувається у Чорнобильській зоні? Чи ефективно використовуються спрямовані туди державні кошти? Яку ще небезпеку криє в собі забруднена земля? Щоб побачити все на власні очі, Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування і ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи вирішив провести чергове виїзне засідання в Чорнобилі. Народні депутати, члени комітету на чолі з його головою Юрієм Самойленком обговорили разом з керівництвом Чорнобильської АЕС та зони відчуження, як виконується програма ліквідації наслідків чорнобильської аварії в зоні відчуження. Не на папері, а на ділі.

Спільні наміри, спільний кандидат

Народно-демократична партія і Ліберальна партія України підписали протокол намірів про політичне співробітництво. За протоколом основою для співробітництва партій є програмні положення стосовно ідеології, економічної політики, земельних відносин. Партії планують спільно створити консультативні органи, проводити засідання, конференції, приймати заяви тощо. «Ми зробили перший крок на шляху об'єднання близьких партій, погодження їх програм і, можливо, у перспективі їх злиття», — сказав лідер народних демократів Анатолій Матвієнко. У свою чергу, голова лібералів Володимир Щербань не заперечив, що метою об'єднання стала підтримка єдиного кандидата у президенти на майбутніх жовтневих виборах. Однак питання про конкретну кандидатуру і для НДП, і для ЛПУ залишається відкритим.

Не демонструвати силу

А виправляти судові помилки згідно з чинним законодавством запропонував виконавчій владі голова Верховного суду України Віталій Бойко. На прес-конференції він назвав «занадто різкою» негативну оцінку Президентом України позиції керівництва Верховного суду стосовно захисту прав іноземних інвесторів (Л. Кучма на колегії Державної податкової адміністрації закликав В. Бойка особисто розібратися з невиплатою до бюджету податків СП «Бізон» через надані судовим рішенням пільги). Віталій Бойко наголосив, що законодавством визначено спеціальну процедуру перегляду судових рішень і виправлення судових помилок.

Як відомо, парламент своїм рішенням скасував пільги для спільних підприємств, надані на п'ять років законом про іноземні інвестиції. Однак декотрі фірми через рішення арбітражних судів і Верховного суду повернули собі пільгове оподаткування. Нині на розгляді у Конституційному суді перебуває подання окремих депутатів стосовно збереження цих пільг.

✔ Запоріжжя

Селу без шефів не обійтися?

Новий голова Запорізької обласної держадміністрації Євген Карташов закликав промислові підприємства взяти шефство над селом. Інакше, за його словами, область не зможе провести весняно-польові роботи. Занепокоєння голови обгрунтоване. Пально-мастильними матеріалами господарства забезпечені лише на 20—25 відсотків. Зважаючи, що понад 80 відсотків КСП закінчили минулий рік зі збитками, більшість має ще старі борги перед постачальниками, годі розраховувати на власні сили. Через тиждень-другий, не виключено, настануть погожі лютневі «вікна», й потрібно буде вже сіяти. Оскільки восени через відсутність у грунті вологи на зиму засіяли лише 61 відсоток планованих площ, а третину із 331 тисячі гектарів озимини доведеться пересівати, жодного дня згаяти не можна.



Мал. Віктора ПОПОВА.

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА на Всеукраїнській нараді селян 9 лютого 1999 року

СЕЛО —



(Початок на 1-й стор.).

Бачу в залі більшість моїх сивочубих ровесників, чиє босоноге дитинство починалося з випасання корів, з борозни за плугом і, як вищий клас сільських університетів, — з помічника причіплювача. Всі ми старанно вчилися, пом'якшуючи знаннями свої мозолі. З відстані часу видно, що ми поступово і з гідністю замінили вистраждане довоєнне покоління, виправили перегиби колективізації і заживили рани війни. Разом з батьками, з рідним селом, з Батьківщиною рік у рік вибудували заможні села, потужні господарства, велику державу. До нашого досвіду планового великомасштабного господарювання пильно придивлявся світ. Наша думка була авторитетною, з нею рахувалися всі, навіть країни «великої сімки».

У складі республік Радянського Союзу Україна була економічним лідером. За виробництвом сільськогосподарської продукції ми утримували абсолютну першість не тільки серед країн Європи. Пригадайте гучні гасла на перших кроках суверенітету тих, хто наївно ототожнював державність із заможним життям. Вони писали, що Україна за виробництвом на душу населення посідає третє місце в світі по зерну, четверте — по м'ясу, друге — по молоку, перше — по цукру. І це справді було так. Тільки вони не знали, яким трудом людям це давалось, а сприймали як Божий припис у перевагах нації.

А що тепер? Ні тих крикунів: принишкли. Ні колишнього багатства. Що робиться на місцях, знаю не з розповідей. У ході виборчої кампанії до Верховної Ради побував більш як у сотні сіл на своєму виборчому окрузі на Черкащині. Буваю там і тепер. Шевченків край, як і інші, починає нагадувати оте його тужливе спостереження, що село неначе погоріло, неначе люди почманіли.

Таке нам з вами, хто своєю працею підняв аграрний комплекс на високий рівень, не могло примаритися у найстрашнішому сні: зараз село просто вимирає.

Така безрадісна дійсність є наслідком того, що ми погано дбаємо самі про себе. При такій родючій землі і такому високому рівні промисловості стали масово недоїдати. В середньому на душу населення споживаємо лише 32 кілограми м'яса та 213 літрів молока. Одне яйце господиня ділить на три дні. Коротко кажучи, найцінніших для розвитку людини білкових продуктів тепер споживаємо вдвічі менше, ніж у 1990 році. Загальна оцінка нашого торішнього добового меню становила 2540 кілокалорій, у їх числі лише п'ята частина — тваринного походження.

За оцінками вчених, первісна людина, яка знала вогонь, щоденно споживала продуктів майже на 3000 кілокалорій при співвідношенні рослинних і тваринних компонентів 1 : 1. Завдяки такому меню первісна людина перетворилася на розумну. У нас процес може бути зворотним.

Раджу вам уважно вдивлятися і запам'ятовувати обличчя тих, хто вдосконалює церемонії пам'яті голодомору. Піклуйтесь про те, щоб не стали вони провісниками нової біди.

У нас при величезній кількості лікарів і вчителів стали нікудишніми догляд за старими громадянами та виховання і навчання дітей.

Цифрами спаду виробництва чи економіки стомлювати вас не буду. Хочу лише закликати серйозно задуматися над тим, що з нами відбувається, і чим воно може закінчитись, якщо нас без супротиву і далі буде зносити течія часу.

Як на мене, то те, що відбувається з нашим суспільством і народом, не є несподіванкою. Ми надто заслухались, як у байці Глібова про ворону і лисицю, солоденькою піснею про державність. і тепер наш сир їдять хитрощі.

Ось вам така інформація для роздумів: майже два з половиною тисячоліття тому відомий китайський полководець і військовий теоретик Сунь Цзи радив перемагати інші держави так: «Розкладайте все хороше, що є в країні вашого противника. Втягуйте видатних представників вашого противника в злочинні дії. Підривайте їхній престиж і виставляйте в потрібний момент на ганьбу громадськості. Розпалюйте сварки і сутички серед громадян ворожої сторони. Підбурюйте молодь проти старих. Усіма засобами заважайте діяльності уряду...».

Це правило встановлене однією із найсильніших і ніким не скорених націй. Вона китаїзувала всіх, хто потрапляв у сферу її впливу, в тому числі монголів і євреїв.

Погортайте нову книгу теоретика сучасної американської політики Збігнєва Бжезинського «Велика шахова дошка», і ви знайдете в ній давні китайські постулати, адаптовані до сучасності.

На моє глибоке переконання, з цієї кризової ями українці мають вибратись якомога скоріше, спираючись на власний розум і власні сили. Нам не потрібно шукати та обживати нерозвідану далечінь.

Ми самі добре знаємо, що і як треба робити, адже воно вже робилося переважною більшістю з вас — учасників наради, нашим селянством, нашими промисловцями. І починати братись за розум треба сьогодні, з цієї наради. Бо через 3-5 років уже не залишиться техніки, через 10-15 — мінеральних добрив, а через 15-20 —найціннішого багатства — людей, які можуть повертати важке колесо історії.

Так от, шановний доповідачу, давайте поглянемо на ситуацію в агропромисловому комплексі очима двох міністрів. Я був тим міністром сільського господарства, за якого воно сягнуло вершин розквіту. З того самого кабінету, який зараз займаєте ви, організувався підйом валового збору зерна до 52 мільйонів тонн, виробництво м'яса — до 6,5 мільйона, цукру — до 7 мільйонів тонн.

Той самий кабінет тепер перетворився на спостережний пункт за здачею позицій. Зерна тепер збирають удвічі менше, м'яса — втричі, а цукру — в чотири рази менше.

Після вашої доповіді та мого виступу у селян з'явиться можливість оцінити ситуацію одночасно з протилежних полюсів: вершини досягнень та дна прірви.

Недоля селян України розпочалася з того, що її перші урядовці не розробили власну аграрну політику, а прийняли до беззастережного виконання імпортну політику аграрної реформи. Вона була настільки цинічна, що навіть не маскувала приманки-обіцянки, що після її здійснення поліпшиться добробут селян та харчування громадян.

Головний удар її вістря було спрямовано на ліквідацію великомасштабних сільськогосподарських підприємств, які за умов нормального ресурсного забезпечення виробничих технологій могли стати сильними конкурентами на продовольчому світовому ринку.

Адже при досягненні на круг 45 центнерів зернових і 350 центнерів цукрових буряків, що тоді ставало недалекою нашою реальністю, Україна мала б близько 75 мільйонів тонн зерна і 8 мільйонів тонн цукру. Зовнішньому ринку тоді легко пропонувалося б 30 мільйонів тонн зерна і 6 мільйонів тонн цукру загальною вартістю понад 6 мільярдів доларів. Ви добре розумієте, які ситуації моделюються за такими цифрами. Адже Європа, яка вже збирає 55—60 центнерів зернових, такі, як ми, прирості валових зборів робити не може.

Просто дивуюся, що примітивними доказами легко переконувалися ті, здавалося б, поважні й високі керівники сільськогосподарської галузі, які добре розуміються на перевагах великих господарств. Поряд з ними було й чимало представників аграрної науки. Колишні апостоли і пророки спеціалізації та концентрації виробництва вмить забули своє євангеліє і почали співати алілую межам і хлівам.

От і опинилося більше половини худоби в людських дворах. А другу половину, що була в суспільному секторі, вирізали чи за копійки відвезли за море... На своїх городах люди висаджують до 1,5 мільйона гектарів картоплі. До речі, приблизно такі цифри і в нашого близького сусіда Польщі, де віками господарює приватник.

Якби ті наші горе-урядовці та пророки-науковці через свої окуляри бачили імпортне не рожевим, то з досвіду Польщі мали б застерегти реформаторів, що там у селянському дворі на кожні сім корів є механічна доїльня, на кожні 14 гектарів землі — трактор з комплектом знарядь. У нас, нагадаю, на трактор припадало 120 гектарів угідь. У польських селян на кожні 5 гектарів посіву картоплі припадала одна картоплесаджалка і на 20 гектарів — одна картоплезбиральна машина.

Усі — на лобіювання інтересів суддів!

Позавчора на засіданні пленуму Вищого Арбітражного суду (ВАС) України було підбито підсумки роботи арбітражних судів у 1998 році.

Певно, за відсутності на пленумі представників різних гілок влади та відомств він пройшов би за звичайним, притаманним такого роду зібранням, розкладом. Заслухали б виступи, прочитані «в дусі XXV з'їзду КПРС», підбили підсумки і розійшлися. Адже для присутніх не секрет, які саме справи розглядають арбітражні суди, і те, що «абсолютна більшість господарських спорів вирішується арбітражними судами у відповідності з нормами матеріального та процесуального законодавства» (з інформаційного повідомлення пленуму ВАСУ).

Проте члени президії та гості перетворили його на «круглий стіл», на якому були представлені думки та позиції і суддів арбітражних судів, і представників відомств та організацій, що виступають або представляють та захищають інтереси сторін в арбітражному процесі.

Так, Олександра Кужель — голова Держкомпідприємництва, зокрема, підкреслила, що останнім часом з'явилася тенденція позитивного вирішення справ на користь підприємців. Але все одно гострою проблемою залишається «телефонне право», коли справи вирішуються за дзвінком владної особи. Тому на пленумі основним в інтересах і суддів, і сторін по справі залишалося вирішення питання незалежності суддів. За підтримки представників усіх гілок влади воно має лобіюватися у Верховній Раді України.

Також порушувалося питання про необхідність надання ВАСУ законодавчої ініціативи, якої він позбавлений.

За словами заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука, на сьогодні у Верховній Раді представлено п'ять законопроектів «Про судоустрій», але, на його думку, лише один відповідає запитам судової діяльності.

Отже, знову постало питання про необхідність підтримки інтересів судової гілки влади при розгляді цих питань у Верховній Раді України.

КОЛИСКА УКРАЇНИ

У нас тепер через селянські руки проходить майже 15 мільйонів тонн кормів, 10 мільйонів тонн молока та двічі — від городу до льоху — 15 мільйонів тонн картоплі. Поділіть цих 65 мільйонів тонн на 4 мільйони дворів, і тоді розуміння впливу реформ на селянина розбудить вашу совість і змусить негайно шукати, як йому допомогти.

Далі. Проголосивши курс на ринкові реформи, у нас ніхто не завдав собі клопоту розібратися, а що ж воно таке — ринок, який у нього механізм відносин між виробником та споживачем. Натомість почалися ігрища у видачу дозволів, лімітів, квот, ліцензій та всього іншого, що фактично руйнує ринок, породжує корупцію.

Користуючися цим невіглаством, віртуози ринку швидко вивезли від нас за безцінь білкові і олійні культури, цукор, худобу. Зруйнували, розвалили промислове тваринництво і птахівництво. Скоренько прибрали до рук тютюнові фабрики. Почали масово ввозити сурогати алкоголю, море пивобезалкогольних напоїв, ананасів і бананів.

Закон ринку простий: для одного бариш — для другого програш. Ми завжди залишаємося другими. Адже у нас склянка чужої кока- чи пепсі-коли продається в півтора раза дорожче літра селянського молока. За імпортне насіння буряків чи соняшнику, яке, як правило, не краще вітчизняного, повертаємо більше, ніж воно прибавляє.

Міністерство агропромислового комплексу геть закинуло свої птахофабрики і спокійно спостерігає, як за курячі стегенця Буша щорічно пливе за кордон весь 150 мільйонів доларів.

До речі, птахофабрики Білорусі торік виробили 70 тисяч тонн м'яса бройлерів. Нам же приблизно стільки завезли з-за кордону.

Отже, сумний результат нашого бездумного походу в ринок такий: руками недійшних українських державників ущент зруйновано планово-директивну систему господарювання, а економічні ринкові механізми сконструйовано надто примітивно і випробування часом вони не витримали. Не ринкова економіка тому виною, а ті наші керівники, які бралися за непосильну для них справу.

Перекошений ринок і невдала приватизація, паювання майна і землі колгоспів не сформували сподіваного нашими горе-реформаторами ефективного власника. Потрібно прямо говорити, що паюванням своєї мети досяг чужинець, який прагнув розвалити наше аграрне виробництво. Саме це йому вдалося за активної допомоги наших свідомих, чи сліпих, урядовців і науковців.

Зараз у них на черзі завершальна атака із приватизації зернових елеваторів і млинів, а також землі. Зрозуміло всім, що селянин, доведений до крайньої бідності, який не має грошей і на нові гумові чоботи, купувати сам нічого не зможе, а віддасть їм усе, за що дадуть хоч якусь копійчину.

Для тих, хто бездумно нехтує своєю історією, пошлюсь на далекі від компартійних авторитети.

Їм не зашкодило б знати полум'яні рядки Шевченка:

По якому правдивому
Святому закону
і землею всім даною,
і сердешним людом
Торгуєте? Стережіться,
Бо лихо вам буде,
Тяжке лихо!

Ще на зорі української державності М. Грушевський у своїй праці «Святі права» вважав «власність на землю, торгування землею є явищем ненормальним і навіть неморальним».

Четвертим Універсалом Центральної Ради земля передавалася трудовому народові. При цьому за основу приймалося «скасування власності і соціалізація землі».

Сьогодні явно видно завзяття тих, кому не терпиться стягнути з селянина останнє. Це автори примітивної здирницької ідеї створення спеціального банку, куди селянин закладатиме за кредит свою землю. Розрахунок до подиву простий: знедолена людина зараз за живу копійку віддасть усе, навіть землю. Ця пастка може стати знаряддям масового лову селян. Тоді на індустріальному виробництві можна ставити крапку, бо почнеться небачена спекуляція землею, ціна якої, як переконливо свідчать світові тенденції, весь час зростатиме.

Великими земельними площами заволоділи банки. І почнеться така «іпотека», що селянинові нікуди буде ногу поставити.

Добре знаю депутатські настрої і запевняю вас, що тут Верховна Рада інтереси селян захистить.

Треба давати собі звіт і в тому, що долар ущент розтрощив наші гроші і спровокував руйнівний для економіки процес — відокремлення фінансів від виробництва. Внаслідок цього селянин не має ні власних грошей, ні кредитів. Він без економічної крові знесилений так, що тепер ним мало хто цікавиться. В селянина техніка стара, худоба худа і її обмаль. Крім землі, і брати за борги нічого.

Певно, вам відомо, що зараз зовнішній державний борг України перевищує 12 мільярдів доларів, або 240 доларів на кожного громадянина. Нашому уряду тепер кредити дають не на комбайни чи трактори, не на пестициди чи обладнання, а в основному на повернення процентів кредиторам. Та і то за умов виконання ним жорстких вимог світових фінансових структур у здійсненні реформ.

Організація по-новому, в інтересах виробництва, фінансово-банківської системи — завдання ключове. Від його вирішення залежить не тільки доля селян, а й майбутнє країни. Добре усвідомлюю, що відкладати це на потім уже просто небезпечно.

На цьому зібранні, де домінують не селяни, а керівники аграрних органів, хочу порадити: не бійтесь вищестоящого гніву, він тепер лише формальна тінь недавньої жорсткої адміністрації. Бійтеся не встигнути зробити те, чого вкрай потребує виробництво, поліпшення долі людей. Часу на ігри в суворих начальників і улеслених підлеглих уже немає. Сміливо добирайте для справ людей тямущих і вмілих.

Раджу вам так діяти тому, що знаю наміри Леоніда Даниловича рішуче завершити перестановки в уряді, його структурах. Адже навіки справедливим є гасло: кадри вирішують усе.

Огляньмося на найскрутніші часи власної історії. Особистості творили, здавалося б, неможливе. Наприкінці 1941 року гітлерівці обстрілюють Москву. Сталін доручає Жукову оборону столиці. Вибір на нього падає з єдиного доводу — Жуков блискавично розгромив японські війська.

До керівництва аграрним сектором, передусім районної і обласної ланки, потрібно висувати фахівців, які добре пізнали ринок і на попередній посаді довели своє вміння працювати в сьогоднішніх економічних умовах.

Такі люди у нас є. Знаю багатьох особистостей, із яких за належної підтримки і навчання виростуть нові аграрні генерали і маршали. Потрібно лише усвідомлювати критичність обставин і підвищене почуття відповідальності. А його теперішньому аграрному керівництву вкрай бракує. Адже за такого провалу виробництва до управління ключовими для держави секторів економіки почали збиратися зяті, свати, племінники та інші високоповажні родичі. Таке явище слід негайно виправляти. Заступник міністра з питань кадрів, якщо він на своєму місці, зобов'язаний по-новому налагодити систему підготовки і просування кадрів усіма щаблями службової вертикалі.

Хочу закликати вас, шановні керівники агропромислового комплексу, підтримуйте довіру до вас, людяність і доброту Президента України Леоніда Даниловича Кучми не тільки гучними словами, а й конкретними добрими ділами.

Це ваша байдужість, ваш службовий формалізм змусили його в листопаді минулого року у позачерговому посланні до Верховної Ради констатувати таку істину: «Уряд фактично покинув село напризволяще, залишив його наодинці з виробничо-фінансовими та іншими негараздами». І це ще дуже делікатно сказано!

Але, шановний Леоніде Даниловичу, шановні учасники зборів, якщо ми в черговий раз обмежимося самим тільки визнанням причин, то, заколисуючи себе, біді не зарадимо.

Нам, маю на увазі насамперед вищу владу, треба зробити рішучий крок у виробленні державної аграрної політики України. При чому залучити до цієї надважливої справи тих організаторів і фахівців, хто добре розуміє сьогоднішню ситуацію, потенціал галузі, вміє бачити перспективу та знає, як її реалізувати. Лише коротко, буквально в декількох словах, поділюся з вами своїм баченням шляхів відновлення нормального життя села.

Безперечно, державі потрібен план подолання кризи в агропромисловому комплексі. Без нього рухатися вперед неможливо. Він має бути реальний і патріотичний. Усі громадяни мають сприйняти його як власну програму дій поліпшення добробуту своїх сімей. Тільки це може замінити депресію на ентузіазм, відродити довіру народу до владних інститутів.

Далі. На виробництві слід негайно відновити технологічний порядок. Демократія хай квітне до прохідних підприємств. У сферах, які оточують виробництво, має домінувати відповідальність, честь і совість та глибоке розуміння, що всі вищі структури забезпечують селянина і промисловця. Паразитування на них не допустиме і суворо каратиметься законами.

Зрозуміло, що повернення до соціалістичного методу господарювання не можливе і не потрібне. Україна, як і всі розвинуті держави, будуватиме ринкову економіку. Але вміло спрямовувану державними органами на забезпечення суспільних інтересів та на захист громадян від ринкової стихії.

Потрібен інший погляд на саму організацію АПК. На роль інтегруючих усю структуру агропідприємств слід висувати акціонерні та кооперативні сервісні компанії і фінансово-банківських установ.

У виробничій сфері є перспективними різні форми кооперації асоційованих виробників. Починаючи з традиційного, але роздержавленого КСП, якому повертається його кооперативна природа, і закінчуючи товариствами закритого і відкритого типу. Головне, щоб кооперація засновувалася на єдності трудового співробітництва, розподілі за працею, а також на однаково доступному всім виробникам управлінні.

Зараз надзвичайно важливо першочергово відновити нормальну діяльність усіх КСП, створених на базах колгоспів і радгоспів. Такий досвід у нас є. У Лисянському районі Черкаської області КСП імені Богдана Хмельницького, яке очолює Микола Іванович Березнюк, навіть збільшило обсяги виробництва всіх видів продукції проти 1990 року. Успішно всі роки господарюють Георгій Гаврилович Чікакчі в КСП «Дружба» Саратського району Одеської області, Володимир Антонович Плютинський — в агрофірмі «Зоря» Рівненської області та інші. Такі опори здорового прагматизму є скрізь.

Мабуть, уже зрозуміли всі, що вмілі керівники є організаторською елітою суспільства, і їх потрібно рішуче захищати від усіляких наклепів і глузування тих, хто сам узагалі нічого робити не вміє.

Предметно слід підтримувати і тих сміливців, хто в цю несприятливу ситуацію взяв землю і розпочав фермерство, хто в підсобному господарстві працює день і ніч на благо сім'ї і суспільства.

Як ніколи раніше, треба повернутися до відновлення великих спеціалізованих комплексів. Інакше і в третьому тисячолітті доведеться імпортувати м'ясо і яйця.

Потрібна державна підтримка всіх землеробів, незалежно від форм господарювання. Вона повинна бути спрямована на досягнення паритету доходів сільськогосподарських виробників з доходами працівників інших галузей економіки.

Для цього потрібні: система пільг, стимулюючі закупівельні ціни, дотації окремих видів сільгосппродукції. Потрібна державна підтримка виробництва ресурсів для села.

Нагально необхідно відновити сільськогосподарське машинобудування. Наша промисловість у змозі механізувати практично всі виробничі процеси на селі, і впевнений, що ближчим часом ситуація зміниться на краще.

Шляхи вирішення цих та інших питань прокладають розробники Національної програми відродження України, яку ініціювала Верховна Рада. Ближчим часом її буде представлено громадськості.

Вважаю, що наша розмова сьогодні повинна закінчитися тим, що узагальнені пропозиції Леонід Данилович, мабуть, підкріпить своїм указом. Верховна Рада, з свого боку, визначиться з відповідними законами і постановами. А взагалі такі зібрання варто було б проводити щороку, і уряд мав би звітувати про виконання висловлених раніше пропозицій.

Давайте діяти спільно і рішуче. Будемо дбати про людей — будуть і результати.

Бажаю вам, шановні учасники наради, всім селянам України гарного врожаю, достатку в кожній оселі і міцного здоров'я.

Дякую за увагу.

Фотофакт

Днями в Українському домі відкрилася фотовиставка «Караван пам'яті», присвячена 10-річчю виведення військ з Афганістану.



Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проект Закону України про Державну програму приватизації

Верховна Рада України **постановляє:**

Відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України проект Закону України про Державну програму приватизації, внесений на розгляд Верховної Ради України Президентом України у зв'язку з виданням Указу від 30 грудня 1998 року № 1405/98 «Про Державну програму приватизації на 1999 рік», відхилити.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
5 лютого 1999 року.
№ 427-XIV.



Хроніка. Факти. Події

✔ Єреван

Причина смерті — політика

Убито командувача внутрішніми військами Вірменії, заступника міністра внутрішніх справ та національної безпеки генерала Арцруна Маркаряна. 40-річного генерала, батька 6 дітей підняли вночі телефонним дзвінком, після нетривалої розмови він вийшов з дому й не повернувся. Ввечері 9 лютого труп командувача знайшли на околиці столиці. На місці злочину знайдено особисту табельну зброю генерала, з якої й було зроблено смертельні постріли. Місцеві аналітики вважають, що злочин пов'язаний із загостренням у переддень парламентських виборів боротьби за владу та за вплив на силові структури. Минулого року на генерала вже чинили замах, тоді його поранили.

✔ Буенос-Айрес

Ще один крок до зближення

Англійський принц Чарльз прибув до Аргентини з дводенним візитом, у рамках якого президент країни Карлос Менем дасть вечерю на його честь. Припускають, що принц Уельський покладе вінок до монумента аргентинським воякам, що загинули 1962 року під час збройного конфлікту з Великобританією за суверенітет над Мальвінськими островами. Це стане жестом у відповідь на покладання Менемом квітів до монумента британським солдатам, що загинули в цій війні, в Лондоні під час його візиту до Великобританії. Візит став продовженням політики зростаючого зближення між двома країнами, які 1990 року відновили в Мадриді свої відносини, перервані після війни в Південній Атлантиці.

✔ Аддис-Абеба

Футбол футболом, а за війну — залиште країну!

Ефіопія оголосила персоною нон грата посла Еритреї за «дії, несумісні з дипломатичним статусом». Главі еритрейської місії Герме Асмерону, який у минулому, за іронією долі, був нападаючим збірної Ефіопії з футболу, запропоновано залишити Аддис-Абебу. Вислання посла Еритреї стало ще однією ланкою в ескалації конфлікту між двома сусідніми країнами. Ефіопський посол залишив Еритрею ще минулого року, двічі Ефіопія намагалася призначити нового посла, та обидва рази еритрейська сторона ніяк не реагувала на відповідні запити.

✔ Париж

Навіть «розбіжності» з «конструктивним характером»

Міжнародні посередники Крістофер Хілл, Вольфганг Петич та Борис Майорський на конференції з врегулювання в Косові відзначають труднощі переговорів, але сподіваються на їх кінцевий успіх. «Трійця» міжнародних посередників зазначила: всі працюють «дружною командою» й навіть розбіжності в думках, що виникають час від часу, мають конструктивний характер. На цей час переговори увійшли, за словами посередників, «у кінцеву фазу початкового періоду» й попереду ще багато труднощів.

✔ Багдад

Хто одержить 13,5 тисячі?

Іракське командування офіційно повідомило, що ППО країни збили західний бойовий літак у небі над північною територією республіки. Представник центрального військового командування США спростував повідомлення. «Нічого подібного, за нашими даними, не сталося», —заявив він. Раніше Багдад обіцяв 13,5 тисячі доларів за кожний збитий ворожий літак.



За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Балансуючи між Сходом і Заходом

За даними фонду, Україна «перебуває в інформаційній тіні»

Український медіа-клуб і представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні провели «круглий стіл» — «Україна в новій системі європейської безпеки». Тема якщо не вічна, то довготривала й виграшна в плані необмежених можливостей польоту політичної думки.

У центрі уваги учасників опинилися традиційні «кити»: НАТО, Росія та безпека України. Відповідно, і питання: в який бік іти та з ким кооперуватися, аби убезпечити себе на всі сто? Точок зору на цю тему було практично стільки ж, скільки й доповідачів, а тому полеміка відзначалася гостротою.

Полеміці передувала вступна частина, так би мовити — погляд з Європи, представника Фонду Конрада Аденауера доктора Ломана. За даними фонду, Україна для європейських держав «перебуває в інформаційній тіні». Її позиція якогось кризового балансу між прагненням до європейської інтеграції та явної залежності від Росії незмінна з 1991 року. Інтеграція України в НАТО та Європейський союз, на думку німецьких дослідників, «не може відбутися дуже швидко». А найкоротший шлях до Європи, у загальноєвропейську систему безпеки — тісне співробітництво з сусідніми країнами—кандидатами на вступ до НАТО та ЄС.

Звичайно ж, найбільше розбіжностей виникло з приводу наших взаємовідносин з НАТО. Тим паче, що невдовзі має відбутися засідання Верховної Ради, на якому розглядатиметься питання про відносини України з Північноатлантичним альянсом. У зв'язку з цим заступник голови Комітету ВР з питань національної безпеки та оборони Володимир Мухін зазначив: «Розклад сил усередині парламенту на сьогоднішній день такий, що є деяка рівновага між прибічниками співробітництва з НАТО та їх запеклими супротивниками. Вони закликають Україну під знамена Ташкентського договору СНД. Третина ж Верховної Ради дотримується думки, що Україна має бути нейтральною та позаблоковою» І, як вважає народний депутат України Юрій Сахно, порушення цього балансу загрожує незворотними наслідками.

Балансування не приведе ні до чого хорошого. Така точка зору заступника голови Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Івана Зайця: «Багатовекторність означає російськовекторність. А самостійна безпека... Час раз і назавжди прийняти й зрозуміти необхідність жити за європейською шкалою цінностей. Водночас не слід переоцінювати російський фактор». Іван Заєць вважає, що найправильнішим кроком було б подати заявку на вступ України до НАТО вже на Вашингтонському саміті альянсу в квітні.

Заперечення (в аргументах і фактах) з приводу таких кроків висловив заступник секретаря Ради національної безпеки та оборони Олександр Разумков: «Питання вступу до НАТО — не актуальне. Оскільки для цього треба як мінімум збільшити в десять разів бюджет на військові витрати, а кожний громадянин України має пожертвувати на ці цілі суму, яка становить мінімальну зарплату чи пенсію... Крім того, майже 60 відсотків населення країни негативно ставляться до ідеї вступу України до НАТО. І нарешті, немає підстав твердити, що зв'язки з Росією послабшали. Вона залишається основним партнером нашої країни...» Різкі зміни в зовнішній політиці, на думку Олександра Разумкова, ні до чого хорошого не приведуть, а нині чинна модель співробітництва України з НАТО — те, що треба сьогодні. А щодо подання заявки, «то на момент нашої готовності (років через 10) не відомо, що являтиме собою НАТО, а тому чи варто поспішати?»

Однак нейтральна політика України, вважає народний депутат України Іван Зварич, це те, до чого всі у світі звикли, що не викликає ані позитивних, ані негативних емоцій: «Необхідно діяти асинхронно, нестандартно, чітко визначити, куди ми йдемо й чого хочемо. Тоді з нами рахуватимуться, до нашої думки прислухатимуться». В русі — життя, але, за словами народного депутата України Ігоря Осташа, слід чітко знати, куди прямувати. Він підкреслив: «Рух у бік Москви — це вготований Росією для України білоруський варіант»...

Таким чином, відбувся черговий обмін думками. Схоже, всі стоять і далі на своєму. Сподіваємося, що політики дійдуть згоди, яка сприятиме мирному існуванню нашої держави, а погляд на інтеграцію України до Європейської системи безпеки перестане бути елементом політичних спекуляцій наших політиків.

Яна СТАДІЛЬНА



Псевдопатріотизм має бути покарано

Колишній прем'єр-міністр Франції Лоран Фабіус з'явився до спеціального суду в Парижі. Він має дати свідчення щодо звинувачень власне його та ще двох екс-міністрів, пов'язаних із грандіозним скандалом.

А річ ось у чому. За часів правління кабінету Фабіуса розпорядилися не перевіряти донорську кров, яку переливали хворим на СНІД. І все тому, що в країні не було французьких тестів для перевірки, а лише американські. Внаслідок такого псевдопатріотизму СНІДом заражено понад чотириста осіб. Своє розпорядження екс-прем'єр пояснює тим, що на початку 80-х ніхто не сприймав загрозу СНІДу серйозно. На щастя, тепер французи мають свій національний тест, розроблений інститутом Пастера. А Фабіусу загрожує до п'яти років ув'язнення.

Фото АП.

Ми вчимося у Європи, а Європа у нас

Перед країнами Східної Європи відкрилися нові можливості увійти в коло демократичних держав

Австрію, внаслідок географічного положення, часто називають «серцем Європи». Мабуть, Україна поки що не знайшла остаточного шляху до цього серця, однак на прихильне ставлення Відня в більшості випадків Київ може розраховувати. Австрія підтримує Україну в міжнародних справах, виступає її «адвокатом» у європейських організаціях. На запитання про співробітництво на міжнародній арені відповів «Голосу України» Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні Клаус ФАБ'ЯН, який нещодавно був гостем редакції.

— Як Австрія розцінює дискусію про компенсацію Україні втрат унаслідок дій економічних санкцій у Югославії? Чи має право Україна взагалі ставити це питання про компенсації і чи може вона розраховувати на щось?

— Ви зачепили дуже складну тему. Принципова позиція Австрії така, що воєнні дії в колишній Югославії могли спричинити вибухонебезпечну ситуацію і стати загрозою миру в усій Європі. Мирне врегулювання в цьому регіоні відповідає інтересам усіх європейських країн. Те, що справа дійшла до санкцій (а уникнути їх було неможливо), зроблено для того, щоб якомога менш убезпечити Європу.

Ми дуже раді, що Україна підтримує й активно співробітничає в процесі врегулювання конфлікту в колишній Югославії. Думаю, участь 60 українських спостерігачів у Косові — це теж дуже важливе досягнення. Крім того, Україна відіслала свої миротворчі сили до Боснії та Герцеговини, й вони зробили свій внесок у збереження там миру.

Але Україна — не єдина країна, що зазнає економічних збитків, пов'язаних із санкціями. Австрія як країна-сусід також «розплутує» економічні збитки внаслідок цих санкцій. Але найнеприємніші плоди збирають люди, які живуть в Югославії. І все це через політику їхнього уряду — політику, яка суперечить демократичним принципам європейських країн.

— Пане посол, Україна й Австрія члени однієї європейської організації — Ради Європи. З вашої точки зору, чи відповідає нині політика РЄ реаліям, які склалися у Європі, чи в чомусь ця політика не влаштовує нейтральну Австрію?

— У Раді Європи ми завжди бачили дуже важливу європейську організацію, яку підтримували від самого початку. І з крахом комуністичного режиму перед державами Східної Європи відкрилися нові можливості увійти в коло демократичних країн і відповідати європейським стандартам. Унаслідок цього процесу вчаться обидві сторони. «Навчання» для країн «нової демократії» полягає в усвідомленні того, що процес закріплення демократії не такий швидкий, як вони собі це уявляли раніше. А процес «навчання» для країн — давніх членів РЄ полягає у визнанні того, що основа, з якої нові країни «стартують» у Раді Європи, виявилася далекою від попередніх уявлень.

У зв'язку з цим завдання РЄ я бачу в багатьох сферах: юстиції, права, культури, преси, життя молоді. Це саме створення нового світогляду й нового розуміння демократичних цінностей.

Підготувала Надія БЕДРИЧУК.



На знімку: австрійський посол Клаус Фаб'ян.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Куди йти та з ким кооперуватися, аби убезпечити себе на всі сто?

Зміна правил з поправкою на «людський чинник»

ДЕУ не втрачає надії, що корейська і українська сторони разом врятують СП



Актуальне інтерв'ю







Не минуло й року з дня старту найбільшого інвестиційного проекту в Україні — україно-корейського проекту з виробництва автомобілів «АвтоЗАЗ-ДЕУ», як між партнерами з'явилися суперечності. Зупинився виробничий конвеєр у Запоріжжі. Діючий механізм СП виявився неприйнятним —засновникам не вдалося продуктивно поєднати менеджмент з українського і корейського боку. За короткий період співпраці рівень взаємної недовіри різко зріс.

Перед тим як перенести розв'язання конфлікту за високі відомчі стіни офіційних установ (нагадаємо, що 87% АвтоЗАЗу — державласність), проблеми україно-корейського СП вихлюпнулися на сторінки преси. Напевно, на правах господаря першою це зробила українська сторона. Вустами голови ради директорів СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» Олександра Сотникова в декількох ЗМІ корейців було звинувачено у невиконанні зобов'язань, обумовлених інвестиційним договором та іншими установчими документами, що й спричинило незначний обсяг продажу автомобілів. Зокрема, голова ради директорів зазначив, що ДЕУ не виконало зобов'язання з експорту 50% виготовлених автомобілів. Залишається нереалізованим проект зі створення в Україні мережі передпродажної підготовки і наступного обслуговування україно-корейських автомобілів, у який ДЕУ мало вкласти 20 мільйонів доларів. У Олександра Сотникова були й інші претензії та звинувачення.



Враховуючи не тільки суто економічну, а й політико-економічну важливість цього проекту, обстоюючи подальший розвиток корейсько-українських ділових стосунків, редакція дала можливість і корейській стороні висловити свою точку зору щодо проблеми СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ». Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з президентом «ДЕУ-Україна» ЧОЄМ ДЖАН-ХО.

— Пане Чой, як стверджує один мій знайомий юрист, схема функціонування СП закладена ідеальна (можливо, надто ідеальна), але вона повністю розрахована на однодумців. Якщо буде хоч краплинка непорозуміння — схема не працює. У даному випадку була спроба створити єдиний організм із двох різних правових і загальних культур, симбіоз майже державного (з боку України) і приватного (з боку Кореї) підприємств. Тож автомобільна проблема зіштовхнулася з людським чинником...

— Справді, суть непорозумінь у тому, що не вдалося продуктивно з'єднати менеджмент української і корейської сторін. Причин цього багато — і об'єктивних, і суб'єктивних, історичних і сучасних, економічних, політичних, психологічних тощо. Відверто скажу, що наявність багатьох з них корейська сторона навіть не передбачала. Так само як і українська сторона явно недостатньо уявляла, що таке реальний капітал і які об'єктивні закони його руху в ринковій економіці. Капітал, який інвестувала корейська сторона, дозволив запустити виробництво, але запустити фінансово-економічний механізм підприємства, який здійснював би ефективно відтворення капіталу, не вдалося. На це були об'єктивні причини, але ми впевнені, що навіть за таких умов можна було б досягти набагато кращих результатів. Тому ми вважаємо, що головна причина — це відсутність цілісного менеджменту підприємства.

— Дозвольте зауважити, що такі ситуації були не тільки з вашим проектом, але мудрість партнерів не в тому, щоб гіпертрофувати взаємні претензії, а в тому, щоб швидко знаходити шляхи розв'язання проблеми.

— Корейська сторона до цього готова і діятиме виключно в цьому напрямі. Ми не маємо наміру приймати однобічні рішення — це крайній, небажаний розвиток подій.

— Зараз у Запоріжжі зупинено виробництво автомобілів. Голова ради директорів СП Олександр Сотников повідомив, що більш як половина вироблених авто не реалізована. Яка основна причина повільного збуту автомобілів?

— Бізнес-план СП на виробництво і збут 40000 «Таврій» і 32000 моделей ДЕУ було завищено. Цей план було розроблено на основі того, що українська економіка стабільно зростатиме, утримуватиметься фінансова рівновага. А насправді сталося зовсім інакше. Іншою передумовою бізнес-плану була заборона імпорту старих автомобілів. Але, незважаючи на те, що з 1 квітня 1998 року стала чинною відповідна постанова, імпорт старих автомобілів здійснювався без будь-яких перешкод. Статистика свідчить, що до серпня 1998 року імпорт старих авто становив 84% всього автомобільного ринку України. Зрозуміло, що за таких обставин продаж автомобілів був низьким.

— Подейкують, що ціни моделей ДЕУ завищені.

— Такі твердження безпідставні. Ціни еквівалентні цінам на подібні моделі, що завозяться в Східну Європу та країни СНД.

— Чи плануєте ви знижувати роздрібні ціни?

— СП декілька разів знижувало ціну на «Таврію». Зараз «Таврія» коштує 2800 доларів, а «Таврія-Нова» —3300. Але рівень продажу цих двох моделей не збільшився. У січні він становив 300 автомобілів.

При визначенні цінової політики ми повинні враховувати й фінансове навантаження на підприємство. Згідно з умовами договору ми зобов'язані зберегти не тільки 20000 робочих місць, а й самих працюючих — добрий ти працівник чи ні. Є й інші зобов'язання, яких ми чітко дотримуємося, але вони впливають на собівартість продукції. За інших обставин ми давно ці «пута-гирі» відкинули б, але умови договору не дають це зробити.

— Корейській стороні робиться закид, що причиною низького рівня продажів СП є затримка інвестування 20 мільйонів доларів у мережу продажу та сервісу.

— Інвестиційна програма у розмірі 20 мільйонів доларів базувалася на оцінці вже існуючих центрів АвтоЗАЗу. Після створення СП було більш детально проаналізовано мережу продажу та сервісу. Виявилося, що будівлі та обладнання там у непридатному стані і самі центри розташовувались у досить віддалених районах.

Відтак ми вважаємо за доцільне створити нову компанію з продажу та сервісу за рахунок злиття мереж СП, «УкрАвто» та «ДЕУ Мотор», оскільки, наприклад, «УкрАвто» має по всій Україні 100, а «ДЕУ Мотор» — 50 дилерів, салонів та сервісних станцій у центральних місцях. Відтак розвиток мережі продажу та сервісу має обмежитися лише необхідним обладнанням та приладами за умови максимального використання потужності цих трьох компаній.

У жовтні 1998 року О. Сотников власноруч підписав угоду про заснування нової компанії з продажу, але український партнер не ухвалив генеральну угоду на засіданні акціонерів.

До речі, керівництво СП має саме вирішувати обсяги інвестування залежно від його доцільності, тож нема чого звинувачувати партнера в невиконанні зобов'язань. Це робиться, щоб заплямувати репутацію ДЕУ.

— Що перешкоджає виконанню ДЕУ зобов'язань щодо надання кредиту в 55 мільйонів доларів?

— Це питання має свою передісторію, яка пов'язана з тим, що кредитування АвтоЗАЗу почалося за півроку до того, як розпочалися офіційні стосунки ДЕУ та СП. Саме завдяки такому партнерському підходові було реанімовано конвеєр автомобільного заводу. Внутрішні домовленості базувалися на тому, що СП (після реанімації виробництва) заробить кошти і поверне 15 мільйонів на рахунок ДЕУ, а ДЕУ перерахує цю суму на рахунок АвтоЗАЗу у триденний термін. Але 15 мільйонів на рахунок ДЕУ не були перераховані, тож ланцюжок розірвався. Крім цього, планом дій передбачено, що СП мало перевести кошти на нові рахунки, а на них надходитимуть кошти від продажу автомобілів. Тож останній транш кредиту обсягом 55 мільйонів доларів ДЕУ мало надати лише після виконання СП цих умов. Але ані кошти від продажу автомобілів, ані гроші з існуючого рахунку СП так і не були переказані на новий рахунок. То хто ж винен, що ДЕУ не може надати заводу останній транш кредиту?

— Хто несе відповідальність за ту безвихідь, у якій опинилося керівництво СП?

— На дванадцятому засіданні ради директорів 28 жовтня 1998 року представники АвтоЗАЗу відмовили генеральному директорові СП (а це за угодою представник корейської сторони) у використанні права двох голосів. Це пряме порушення засновницьких документів та статуту СП, де передбачено, що генеральний директор використовує право двох голосів, доки не буде повернено всю суму кредиту ДЕУ, включаючи відсотки.

— Чи інвестуватиме все-таки «АвтоЗАЗ-ДЕУ» в автомобільну промисловість 1,28 млрд. доларів?

— Ця інвестиційна програма базувалася на бізнес-плані, який був складений ще в середині 1997 року, на основі економічного та фінансового стану України, Росії та країн СНД. Але торік сталися різкі зміни у міжнародній економіці. Ці зміни, зокрема російський мораторій та його вплив на сусідні країни, зробили недоцільним та неможливим виконання бізнес-плану та інвестиційної програми в запланованому обсязі.

Тож ДЕУ запропонувала створити новий реалістичний бізнес-план та інвестиційну програму, які відтворювали б справжню економічну та фінансову ситуацію на основі досліджень міжнародної консалтингової компанії (PWC) і ця пропозиція була підтримана Мінпромполітики України.

Новий бізнес-план буде закінчено на початку квітня 1999 року. Відповідно інвестування СП та виробництво будуть тимчасово призупинені і зведені до мінімуму, доки український уряд не ухвалить новий бізнес-план.

Генеральна угода чітко пояснює, що 1,28 млрд. доларів є загальною вартістю проекту, котрий фінансуватиметься шляхом вкладання акцій, прибутку СП, кредиту тощо, що буде встановлено новим бізнес-планом.

— Тобто ці кошти СП ще треба заробити, щоб інвестувати, а то у декого склалося враження, що їх має надати лише корейська сторона. А яким чином ДЕУ планує врегулювати ситуацію?

— Збереження дружніх партнерських стосунків є найважливішою передумовою врегулювання ситуації. Необхідно, щоб українські партнери чесно ставилися до ДЕУ, як до найбільшого інвестора вашої країни. Ми погодилися на створення робочої групи з представниками обох сторін під егідою Мінпромполітики для розв'язання цього вузла проблем. Така група вже створена і працює. Ми не хочемо сперечатися. Ми хочемо продуктивно працювати на благо народів наших країн.

ДЕУ має серйозні наміри щодо розвитку української автомобільної промисловості. Свідченням цьому хоча б той факт, що протягом 10 років прибуток корейської сторони йтиме тільки на реінвестування, він не вивозитиметься з України. Але іноземний інвестор продовжуватиме інвестування тільки у тому разі, коли уряд, суспільство та преса країни надаватимуть йому підтримку і вважатимуть партнером.

— Свого часу, після розвалу СРСР, спеціалісти одного із західних банків провели дослідження потенціалу можливостей бути самостійною державою кожної з республік Союзу. За десятибальною шкалою оцінок Україна набрала 8 балів. Тобто у нас були високі стартові потенційні можливості посісти досить пристойне місце серед країн світу. Але західні спеціалісти враховували лише економіку, ресурси і зовсім не враховували людський чинник. Що з того стартового потенціалу залишилося сьогодні?..

От і в україно-корейського проекту були досить великі стартові можливості, взяти хоча б те, що кредитування відбувалося із випередженням графіка. Але поступово втрутився людський чинник... Сподіватимемося, що негаразди в стосунках партнерів —це просто фальстарт. Попереду справді партнерський багаторічний забіг на довгу дистанцію співпраці, яка принесе користь обом державам, обом народам.

Інтерв'ю взяв
Леонід БРОВЧЕНКО.

У номер

✔ Сімферополь

На конвеєрі — кримський комбайн

У Сімферополі почали складати кормозбиральні комбайни типу «КДП-300». До кінця року намічено випустити не менш як 200 машин. Ціна кожної не перевищить 60 тисяч гривень. Роботу почали, не очікуючи закінчення створення спільного білорусько-кримського підприємства, запланованого на березень. Об'єдналися місцеві заводи «Сімферопольсільмаш» і ремонтно-механічний з білоруським велетом "Гомсільмаш", який вже надіслав два вагони з комплектами комбайна. Сімферопольці виготовляють для цих машин усі ріжучі вузли з приводами.

✔ Миколаїв

Судна приймає приватний порт

Перший в Україні морський порт з недержавною формою власності почав діяти в Очакові Миколаївської області. Його заснували приватна судноплавна компанія «НІЕСКО» й АТ «Дніпробугводбуд». За спеціальною угодою вони експлуатують і державні об'єкти — підхідний канал, хвилезахисні споруди, причальну стінку. На першому етапі свого розвитку порт налагоджує поромні перевезення великовантажних автомобілів й обробку вантажопасажирських суден, що курсують між Очаковом і портами Туреччини. В подальшому тут планують спорудити ще й контейнерний термінал, зерновий елеватор, деякі інші об'єкти, що дасть змогу значно розширити функціональні можливості гавані.

✔ Одеса

Зустрічає в під'їзді консьєржка

Нову службу — консьєржок — запроваджено в міськжитлоуправлінні портового Іллічівська. У під'їздах цілодобово чергують, як правило, ті, що добре знають мешканців конкретного житлового будинку в обличчя. Сторонньому отож сюди проникнути тепер непросто. Під наглядом консьєржок і діти, які граються у дворах. Мешканці міста схвально зустріли нововведення, резонно вважаючи, що воно сприятиме безпеці людей та їх осель.

✔ Чернігів

На допомогу прикордонникам

З ініціативи Чернігівського державного інституту економіки та управління відкрито Україно-білоруський науково-освітній центр прикордонного співробітництва. Він об'єднає зусилля викладачів ЧДІЕУ, Білоруської аграрної академії та Гомельського університету в підготовці фахівців для суміжних регіонів, а також здійснюватиме обмін інформацією про рівень радіоактивного забруднення територій, міграцію диких тварин, економічні проекти.

✔ Тернопіль

Купив «Мерседес» і... отримав субсидію?

Дуже дивно, коли підприємці, які роз'їжджають у «мерседесах», володіють барами і ресторанами, розкішними квартирами і заміськими дачами з ліфтами, отримують субсидії.

Отож податківці й вирішили практикувати непрямі методи оподаткування. Якщо власник розкішної квартири і іномарки не може пояснити, звідки взялися кошти на їх придбання, тоді й доараховуються йому податки на незадекларовані суми.

Одному такому підприємцю в Тернополі, який придбав майно вартістю 78 тисяч гривень, доведеться сплатити до бюджету близько 20 тисяч грн. податків.

Усього в результаті перевірки до бюджету донараховано понад 500 тисяч гривень, з яких уже надійшла половина.



Мал. Олександра ГОРОБЦЯ.

Хоча й ДАК, та все не так

Спробуйте знайти сміливця, якому захотілося б позмагатися з ДАКом, який для нас тепер і бог, і цар

Два роки тому в рятівники українському хліборобові було запропоновано ДАК «Хліб України».

— Після цього наше здоров'я справді різко поліпшилося! — гірко іронізує керівник одного з господарств Сумщини.

— Чим зумовлена така ворожість до ДАКу?

— Даруйте, а за що маємо його любити? За те, що останні штани знімає?..

— Може, все це емоції. І не більше.

— Якби то так, — зітхає інший співрозмовник. —Якщо два роки тому я за одну тонну бензину віддавав державі дві тонни твердої пшениці, торік це співвідношення зросло один до чотирьох, а на фуражне зерно — один до восьми. Аналогічний «паритет» цін диктує нам «опікун» з міндобрива, за техніку і за все інше.

— Урешті-решт, можна пошукати лояльнішого посередника.

— Спробуйте знайти сміливця, якому захотілося б позмагатися з ДАКом, який для нас тепер і бог, і цар. Без його дозволу навіть чхнути не маємо права. Адже держава, а точніше ті, хто стоїть за ДАКом, саме його наділили монопольним правом чинити неприхований розбій над хліборобом.

Приміром, нині нам за одну тонну пшениці 3-го класу дають лише 180 гривень, тоді як самі перепродують у тій самій Америці за 280 доларів. Хіба це не грабіж?

— Чому миритеся з таким становищем?

— А кому в нашій державі можна поскаржитися?

— І справді, хіба не знають хрещені батьки ДАКу, що на тій самій Сумщині із наявних 17 хлібоприймальних підприємств їхнє тямуще дитя взяло під своє крило лише п'ять, зрозуміло, найрентабельніших і найприбутковіших. Узяло і мало не відразу почало викручувати руки своїм новим підлеглим. Чого, наприклад, варті обов'язкова підписка для хлібоприймальників про сувору заборону розголошувати назви фірм і компаній, що здають збіжжя на зберігання, або телеграм-розпоряджень про відвантаження зерна тій чи іншій структурі без урахування власних накладних затрат?

З ініціативи облдержадміністрації було створено солідний резервний фонд, звідки кошти надходили на підтримку хліборобів і на стабілізацію зернового ринку області. Ці та інші заходи давали змогу землеробам триматися на плаву. Після приходу державного монополіста майже всі вони почали тонути. І нічого дивного. Адже за час його хазяйнування зерновий клин на Сумщині скоротився на кілька десятків тисяч гектарів, а торішньої осені через нестачу в господарствах пального під сніг пішов не зораний на зяб майже тритисячогектарний клин. Додайте до цього півторамільйонний борг «опікуна» сумських хліборобів, те, що елеваторні місткості області заповнено зерном лише на чверть, а також і те, що 12 хлібоприймальних пунктів за ці два роки фактично збанкрутували, і ви матимете цілковиту картину «підтримки» ДАКом, а отже, державою, сільського трударя.



Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Комбінація районного масштабу

(Початок на 1-й стор.).

Протест

Погодьтеся, селяни вважаються найбільш сумирною верствою населення щодо влади. З цього погляду протест мешканців Шабельників проти глави райдержадміністрації Дмитра Лисуна і його заступника Івана Пилипенка вельми промовистий. Чим, власне, районні можновладці допекли? З'ясувалося, рішенням колгоспних зборів 20 січня цього року, яке стосувалося переобрання керівника «Зорі» Віталія Овксентійовича Луцика. За рік — пенсіонера. Людини, судячи з відгуків про нього телятниці Валентини Василенко, пенсіонерки Ганни Потапової, вчительки Ольги Колос, сторожа Вадима Кульбашного та багатьох інших, справді непересічної.

Коли в серпні 1997 року на той час голова «Зорі» Іван Васильович Пилипенко зажадав звільнити посаду у зв'язку з переходом на перспективніше місце в агрофірмі «Маїс», що вирощувала гібриди кукурудзи іноземних селекцій, колгоспники майже одностайно проголосували за кандидатуру Віталія Овксентійовича Луцика. Його знали, йому довіряли найбільше. Єдине, на чому наполягали тоді люди, щоб Іван Пилипенко не забував: заборгованість за господарством близько у 2,5 мільйона гривень залишається, як то кажуть, на його совісті. Та в Івана Пилипенка, який невдовзі з агрофірми «Маїс» пересів у крісло першого заступника глави райдержадміністрації, пам'ять, з'ясувалося, закоротка. Через півтора року думку більшості колгоспників «Зорі» найточніше висловить сторож: «Обравши Луцика головою, ми фактично його підставили». І справді, влаштовувати перевибори у жнива — це як коней на переправі міняти. Глава райдержадміністрації Дмитро Лисун це знав і, як показав час, розіграв нескладну комбінацію у районному масштабі, зваливши руками селян гріхи одного чоловіка на голову другого. Але люди висловили свій протест, чого раніше за ними не помічалося.

Конфлікт

Про що на селі не балакають! Хоч як там є, а сварки таких людей, як Дмитро Лисун, вищі за рангом від сварок простих телятниць. Достеменно відомо, що доріжку до обдради Лисуну допоміг протоптати, хто б ви думали? Віталій Луцик, чиєму слову під час виборів люди вірять найбільше і чий кандидат висував його кандидатом у депутати облради. Глава райдержадміністрації сподівався, що у такий само спосіб Луцик протопче йому доріжку і до парламенту, але той відмовив, бо обстоював на той час уже кандидатуру іншого претендента. Відмовив — і ніби підписав собі вирок. Главі райдержадміністрації для того, щоб здійснити чергову силову «рокіровку» в «Зорі», не вистачало тільки приводу.

Ревізія

Для цього діяльність колгоспу хутко аналізує балансова комісія з району. Її висновки, щоправда, розчаровують. За півтора року Луцик розвалити господарство не міг, бо воно вже було розвалене до нього. Мало того, господарство за час його керівництва скоротило борги майже наполовину. Зросли у незначній кількості борги в заробітній платі, але який колгосп нині платить вчасно і сповна? Скоротилося на 91 голову поголів'я великої рогатої худоби, але ж з приростом закінчили рік лише два-три господарства району, падіння поголів'я деінде сягає півтисячі корів, а тут тільки 91. Проте відсутність приводу не знічує, бо прибрати голову "Зорі" можна й іншим шляхом — з допомогою силового тиску на уповноважених членів зборів і регламентних хитрощів. Для цього з Луциком напередодні зборів відбувається конфіденційна розмова, де розставляються відповідні наголоси: мовляв, треба дати покерувати колгоспом молодим, люди невдоволені боргами в заробітній платі та ін. І Луцик робить фатальну помилку: пише заяву про звільнення за власним бажанням. Голова райдержадміністрації на звітно-виборних колгоспних зборах у Шабельниках почувався переможцем.

Збори

Залишалося тільки зафіксувати цю перемогу у протоколі. Колгоспники звернули увагу, що рішення зборів не може бути правочинним через відсутність кворуму уповноважених. Заспівувач на зборах, яким став несподівано високий гість з району, і брови не повів. Звіт Віталія Луцика зустріли насторожено, навіть принишкло. І раптом, чого не сказала районна балансова комісія, пролунало з вуст високого гостя. Мовляв, треба визнати роботу Луцика незадовільною і зняти його з посади голови колгоспу. На рішучі протести з місць високий гість спочатку реагував дуже толерантно: «Цитьте, бо матюкатимусь, а в залі ж діти». Але вже скоро толерантність вичерпалася. Він метушився по залу, потискаючи руки тим, хто схилявся до заміни керівника колгоспу, і дорікав тим, хто не бажав ні за що ні про що відцуратися старого голови колгоспу. З'ясувалося раптом, що Шабельники знають про свого голову навіть те, що відбувалося з ним два десятки років тому в Калениках. Про це він сам не любить згадувати, але згадує, щойно пройде повз люстро. Одного разу, шукаючи крадений комбікорм, наразився на сокиру — шрам лишився на все життя. А ще, було, чатував у засідці на крадіїв яєць, а коли схопив за руку негідника, наскочив на ніж. Дивний, казали, чоловік — завжди йому найбільше треба. А воно виходило, що найбільше — означає по честі.

Збори, на яких його знімали з посади, тривали понад п'ять годин. Зрештою, людей зламала звістка високого гостя, що під час підготовки до зборів Віталій Овксентійович написав заяву про звільнення з посади за власним бажанням. Написав, отже, сам того хотів.

Не бо звик, щоб усе було по честі. І такої ж думки більшість колгоспників. Інакше не висловлювали б протест, обурюючись, як підставляють їхніх керівників, пана Президента і, власне, демократію. Як безцеремонно з районного пагорбка реалізують основи колективного самоврядування, задовольняючи не державні, а власні амбіції.

Віктор ТЕРЕН.
Київ-Шабельники.

Правління ВАТ «Галлак»
повідомляє про скликання чергових щорічних загальних зборів, які відбудуться 2 квітня 1999 р. о 10.00 в приміщенні актового залу підприємства за адресою: м. Борислав, вул. Дрогобицька, 721.

Реєстрація акціонерів (або їх представників) буде проводитися з 8.00 до 9.55.

Порядок денний:

1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 рік та основні напрями його діяльності в 1999 році.
2. Внесення змін до статуту та внутрішніх нормативних документів, зміна повноважень спостережної ради та скорочення витрат на її утримання.
3. Перевибори органів управління.
4. Реструктуризація структурних підрозділів ВАТ «Галлак».
5. Про зміну статусу малосімейного гуртожитку ВАТ «Галлак».

Для участі у зборах акціонерам при собі необхідно мати сертифіат акцій (тимчасове свідоцтво), паспорт або документ, що засвідчує особу.

Для представників акціонерів необхідно мати документ на право участі в голосуванні на зборах, засвідчений у встановленому законодавством порядку.

Довідки за телефоном:
Емітент (03248) 5-25-06.
Реєстратор (03244) 3-75-88.

Правління ВАТ «Галлак».

До уваги акціонерів ВАТ
«Рівненська фабрика нетканих матеріалів»

2 квітня 1999 р. об 11 год. відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Рівне, вул. Фабрична, 2, актовий зал. Реєстрація акціонерів з 8 год. 30 хв. до 10 год. 30 хв.

Порядок денний

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 рік та заходи щодо погашення боргових зобов'язань.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії товариства.
3. Дообрання членів спостережної ради.
4. Різне.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі:

— документ, що засвідчує особу акціонера чи його представника;

— доручення на право участі у зборах засвідчене у встановленому порядку (для представників юридичних та фізичних осіб).

К сведению акционеров!
Открытое акционерное общество «Авдеевский коксохимический завод»
уведомляет своих акционеров о проведении общего собрания, которое состоится 27 марта 1999 года в 10.00 во Дворце культуры коксохимиков.

Повестка дня:

1. Отчет правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «АКХЗ» за 1998 год.
2. Отчет и заключение ревизионной комиссии по результатам деятельности общества в 1998 году.
3. Утверждение годового баланса общества и распределение прибыли за 1998 год.
4. О выплате дивидендов за 1998 год.
5. Разное.

Регистрация акционеров с 8.00 до 9.40. При себе иметь паспорт или другой документ, удостоверяющий личность, а представителям юридических лиц, кроме того, доверенность на участие в собрании. В случае невозможности личного участия в собрании акционер имеет право передать свои полномочия другому лицу по доверенности.

Телефон для справок
90-35-50, доп. 51-76.

Правление ОАО «АКХЗ».

Повідомляємо про скликання зборів акціонерів ***ВАТ «Дніпровський крохмалепатоковий комбінат»***, які відбудуться 4 березня 1999 року о 14.00 у приміщенні Будинку культури за адресою: 322572, смт Дніпровське Верхньодніпровського району Дніпропетровської області.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 13.30 у день зборів.

Порядок денний:

1. Звіт виконавчої дирекції про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності виконавчої дирекції за звітний період.
3. Затвердження звіту про розподіл та виконання чистого прибутку за 1998 рік. Формування фондів товариства на 1999 рік.

Для участі у зборах акціонерів необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів та юридичним особам — доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.

Телефони для довідок:
80218 (3-26-66, 3-24-52).

Виконавча дирекція ВАТ
«Дніпровський крохмалепатоковий комбінат»

Открытое акционерное общество
«Институт Южнигипрогаз»
сообщает своим акционерам, что общее собрание акционеров состоится 1 апреля 1999 года в 11 часов в актовом зале АО по адресу: г. Донецк-121, ул. Артема, 169-г.

Повестка дня:

1. Утверждение результатов финансово-хозяйственной деятельности АО за 1998 год.
2. Утверждение отчета ревизионной комиссии АО.
3. Отчет совета АО и подтверждение полномочий его членов.
4. Выборы ревизионной комиссии АО.
5. О порядке распределения прибыли АО на 1999 г.
6. Внесение изменений в устав АО.
7. Разное.

Регистрация акционеров общества состоится 1 апреля 1999 года с 8 до 10 часов 30 мин. по месту проведения собрания.

С материалами можно ознакомиться в комнате 101.

Справки по телефону 56-00-00.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/1091-23/387 про банкрутство ТзОВ «Максим» (290007, м. Львів, вул. Ляйнберга, 2/9, р/р 2600900411 у Залізничному відділенні № 6319 ОБ України, МФО 385048, код 02762530).

26 березня 1999 року відбудуться звітно-виборні збори акціонерів ЗАТ «Рівненський ДБК»
за адресою: м. Рівне, вул. Будівельників, 1 (промвиробництво)

Початок зборів о 10-й годині, реєстрація акціонерів з 8-ї години.

Порядок денний:

1. Звіт голови про роботу правління.
2. Звіт голови про роботу спостережної ради.
3. Звіт голови ревізійної комісії.
4. Затвердження річного балансу.
5. Внесення змін і доповнень до статуту АТ.
6. Вибори голови та членів спостережної ради ЗАТ «РДБК».
7. Вибори голови та членів правління ЗАТ «РДБК».
8. Вибори голови та членів ревізійної комісії ЗАТ «РДБК».
9. Різне.

Спостережна рада та правління ЗАТ.

Шановні акціонери!
Правління Полтавського відкритого акціонерного товариства «Облагропостач»
повідомляє, що чергові збори акціонерів ВАТ відбудуться 31 березня 1999 року о 13-й годині за адресою: м. Полтава, вул. Жовтнева, 66, актовий зал, шостий поверх.

Реєстрація акціонерів — 31 березня 1999 р. з 9.00 до 12.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про річні результати діяльності акціонерного товариства за 1998 р. Затвердження річного звіту, балансу та розподілу прибутків товариства.
2. Звіт ревізійної комісії. Затвердження звіту та висновків ревкомісії.
3. Строк та порядок виплати дивідендів.
4. Довибори вибувшого члена ради ВАТ.

Для реєстрації при собі мати:
— сертифікат акцій, або виписку з реєстру акціонерів;
— документ, який посвідчує особу;
— доручення на право участі у зборах уповноваженій особі, оформлення згідно з чинним законодавством.

Довідки за телефонами: 2-79-43; 2-94-16; 66-89-10.

Правління ВАТ.

До уваги акціонерів ВАТ фірма «Будкомплект»

Повідомляємо, що річні загальні збори акціонерів відбудуться 2 квітня 1999 року об 11-й годині за адресою: м. Черкаси, вул. Енгельса, 255/1 у Будинку культури будівельників.

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність товариства в 1998 році та основні напрями діяльності в 1999 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження положень, що регулюють діяльність АТ.

Реєстрація учасників зборів 2 квітня 1999 року з 8-30 до 10-50 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам зборів потрібно мати:
1. Документ, що посвідчує особу;
2. Доручення на право участі у зборах чи свідоцтво про народження дітей (для представників акціонерів).

Довідки за телефонами: 8 -(0422) тел. 43-55-28, 43-53-75.
Факс 43-15-69.

Правління ВАТ фірма «Будкомплект».

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела:

1/№2-1-16 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Научно-производственная фирма «Укрметаллагро» (343700, г. Харцызск, ул. Калина, 15), р/с 26006301685569, МФО 334345.

2/№ 52-1-56 о признании банкротом частного предприятия фирмы «Альба» (343700, г. Харцызск, м-н Металлургов, 1/121, р/с 26005301685463, МФО 334345),

3/№ 26-4-226 о признании банкротом научно-производственной фирмы «Ритм» (343700, г. Харцызск, 40 лет Освобождения Украины, 34, р/с 26002980190, МФО 334602)

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

До уваги акціонерів
Акціонерного банку «Аллонж»

Правління Акціонерного банку «Аллонж» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 31 березня 1999 року о 12.00 за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 5.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності АБ «Аллонж» за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії банку.
3. Звіт ради банку.
4. Затвердження результатів діяльності банку за 1998 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку за 1998 рік.
6. Різне.

Реєстрація акціонерів та уповноважених представників акціонерів проводиться з 9.00 до 11.00 за місцем проведення зборів.

Телефон для довідок: (044) 227-04-33, 246-63-90 (факс).

Правління АБ «Аллонж».

До відома громадськості
Державне підприємство «Одеська ТЕЦ»
звернулось до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням за нерегульованим тарифом електричної енергії на території України.

Поштова адреса: 270003,
м. Одеса, вул. Церковна, 29.
Телефон: 23-34-10.
Телетайп: 232-861. Тепло.
Факс: 23-02-56.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу №4/439 Б про банкрутство КП «Новотех-сервіс» юридична адреса: 252070 м. Київ-70, вул. Почайнінська, 23, р/р 26006466 в АППБ «Аваль» (Перша Київська філія), м. Київ, МФО 322506, код 24365157.

Претензії всіх кредиторів і можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

В Арбітражному суді м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) знаходиться справа № 5/4646, порушена за заявкою Проінвестбанку України про визнання банкрутом малого підприємства фірми «Аверс-К», п/рахунок 4467876 в Головному операційному управлінні Промінвестбанку України, МФО 300126, юридична адреса: 252011, м. Київ-11, пров. Козятинський, 12.

Заяви з майновими претензіями до боржника, а також заяви санаторів приймаються Арбітражним судом м. Києва протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького,44-В) порушив справу №4/438 Б про банкрутство АТЗТ "Украгрооб'єднання", юридична адреса: 253217, м. Київ, вул. Закревського,22, р/р 26000301102 в ГОУ «Промінвестбанк України» м. Києва, МФО 300012, код 24584129.

Претензії всіх кредиторів і можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 5-110б о банкротстве общества с ограниченной ответственностью —фирма «Рион ЛТД» (340055, г. Донецк, ул. Артема, 80а), текущий счет 26004187887001 в ДРУ КБ «Приватбанк», ОКПО 23345380, МФО 335496.

Державна податкова інспекція у м. Луцьку повідомляє, що арбітраний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство:

— № 1/110-018б приватної фірми «Віра» (263000, м. Луцьк, вул. Щусева, 92), р/р 0001468275, МФО 303019.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1-а) возбудил дело о признании банкротом № Б/15-8/99 арендное производственное торговое предприятие «Ингулец» (322800, Днепропетровская обл., г. Кривой Рог, с. Широкое), р/счет 260083016514 8 в Ингулецком отделении ПИБ, г. Кривой Рог Днепропетровской области, МФО 305664, ОКПО 00192784.

У номер

✔ Львів

Великі тривоги — маленькі надії

«Оріана» — велет індустрії Прикарпаття — стає об'єктом тривоги номер один. З приводу ситуації на цьому комплексі сесія Івано-Франківської обласної ради звернулася до Прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка. У зверненні йдеться про те, що впродовж кількох місяців, відколи державний пакет акцій ВАТ «Оріана» було передано в управління ПП «Шелтон», соціально-економічна ситуація на підприємстві значно погіршилася. Відключено навіть єдине в Україні виробництво магнію. Підготовка до його пуску потребує 16—20 млн. грн. і триватиме не менш як півроку. Підприємство «Шелтон» не виконало жодного із поставлених Фондом державного майна України завдань за договором-дорученням.

Працівники підприємства — мешканці Калуша — доведені до відчаю і вдаються до стихійних акцій протесту. Щоб зняти напругу, в оріанівських підрозділах виплачують по кількадесят гривень.

✔ Луганськ

На управління надійся...

Обласний штаб цивільної оборони і надзвичайних ситуацій розпорядженням голови держадміністрації реформовано в Управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення. Серед основних завдань реформованої структури — запобігання і реагування на надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру. Адже тільки торік в області сталося понад 2,5 тисячі катастроф, аварій та стихійних лих. Втрати від цього страшні: 373 загиблих, 2478 травмованих та 20 мільйонів гривень матеріальних збитків.

Управління має намір провести комплексні перевірки потенційно небезпечних господарських об'єктів: в області розташовано 80 вибухонебезпечних та 46 пожежонебезпечних підприємств. До речі, вже проведені перевірки свідчать, що нерідко причиною надзвичайних ситуацій стає звичайне порушення правил безпеки. Приміром, всього за три дні співробітники територіального управління Держнаглядохоронпраці перевірили 533 промислових об'єкти двох вугільних холдингових компаній, де виявили аж 5 тисяч 472 випадки порушення правил техніки безпеки.

✔ Вінниця

Армія під прицілом дизайнерів

Майже 500 тисяч одиниць армійського одягу — сорочки, камуфляжні костюми, куртки, бушлати, спідню білизну для офіцерів, прапорщиків і солдатів — виготовили торік швейники АТ «Вінничанка». Вироби з армійською символікою, а вони становлять 80% у загальному обсязі продукції, постійно оновлюються: солдатський одяг теж має бути модний. Підтвердження цьому — дві нові моделі захисних курток — зимового і літнього фасонів — впроваджених у виробництво в нинішньому році. Вони розроблені спільно з фахівцями військового відомства. Першу партію нових зразків одягу вже передано Міноборони. Вінницькі швейники одягають і працівників міліцейського відомства.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.



Молочна ріка тече... до сусіда


Проблема

Що заважає вінницьким переробникам розширити асортимент продукції?



Наше, вінницьке, молоко переробляють у сусідів — Одеській, Черкаській, Житомирській областях і навіть у Києві, тоді як власні молокопереробні підприємства працюють упівсили — два-три дні на тиждень.

Із Чечельницького району, що на півдні області, все(!) молоко — і з ферм КСП, і з сільських дворів — везуть у Балту Одеської області. До райцентру, де є свій завод, відстань набагато коротша. Але одесити позбавили селян клопотів з доставкою продукції. Вони забирають її власним транспортом — заводськими молоковозами. А головне — платять дорожче. Як, скажіть, не пристати на такі умови?

Там, у Балті, переробляється й молоко з окремих господарств ще одного району — Бершадського. Крім того, тамтешні тваринники забезпечують сировиною маслоробів з Умані Черкаської області. Багато вінницького молока йде на виготовлення морозива на Бердичівському молокозаводі. Туди його везуть із господарств, що межують з Житомирщиною. А з Оратівського району молоковози прямують до столиці...

В області по-різному пояснюють зміну «русла» молочної ріки. Виробники продукції одностайні: якщо є можливість продати її дорожче («Сусіди платять до 50 копійок за літр, а у своїх і 35 не випросиш...»), чому не скористатися нею? Та й продукцію сусіди забирають власним транспортом. Заступник начальника облуправління сільського господарства і продовольства Едуард Василевський, який відає питаннями переробки молокопродукції, звертає увагу ще на один бік проблеми:

— Більшість наших заводів, — каже Едуард Іванович, — спеціалізується на виробництві вершкового масла. Реалізувати його нині дуже важко: бутерброди до чаю далеко не кожному по кишені. Ось і залежується воно на складах.

— Де вихід?

— Виробники знайшли його, — уточнює співрозмовник. — У кращій ситуації ті заводи, де ширший асортимент продукції. Дехто, наприклад, освоїв виготовлення сирів. Маємо також свої делікатеси — йогурт і морозиво. Є попит на сухе знежирене молоко і казеїн. Але більшість, як то кажуть, випускає масло.

Із 26 молокопереробних підприємств не всі однакової потужності. Що характерно, більш упевнено тримаються на плаву не велети, а невеликі «молочарні». Пояснення просте. Вінницький молокозавод, для прикладу, має денну потужність 400 тонн молока. Тут встановлено лінії для виготовлення 60 найменувань виробів. Але насправді нині надходить лише... десята частина молока. Обладнання «крутиться вхолосту». Всі затрати на утримання основних фондів, як і раніше, лягають на собівартість продукції. Не дивно, що на прилавках магазинів обласного центру немало молочних виробів від тих самих сусідів.

«Молочарні» найбільшої сільськогосподарської області, як бачите, не витримують конкуренції. Про яке підвищення закупівельної ціни може йтися? Хоча, зрозуміло, таке явище не можна назвати нормальним. Заступник голови облдержадміністрації Григорій Заболотний погоджується з цією думкою. Однак вплинути на «масляних директорів» адміністративними методами не можна: всі молокозаводи є акціонерними товариствами і живуть, як мовиться, своїм Богом. Так само не можна вказати виробникам молока, куди везти його — ніхто не хоче працювати собі на збитки.

— Стосунки між адміністраціями молокопереробних підприємств і тими, хто поставляє їм сировину, — продовжує Г.Заболотний, — не зайшли б у глухий кут, як оце сталося нині, коли б під час акціонування власниками частки майна стали нарівні із заводчанами їх партнери. Облдержадміністрація, до речі, неодноразово висловлювалась з цього приводу. Однак по справедливості маслопереробники не захотіли ділитися. І у програші опинилися самe вони.

Потерпає, крім усього, загальна справа: бюджет недораховується немалих коштів від переробляння продукції. Чи не тому уже декілька разів з обласних трибун ні-ні та й прозвучить думка щодо реприватизації переробних підприємств. А як ще можна відновити справедливість?

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

А на повітрі — приємніше...


Футбол

Другий склад київського «Динамо» став третім призером бліц-турніру з міні-футболу, який відбувся позавчора в Женеві (Швейцарія). В матчі за «бронзу» кияни виграли у французького клубу «Олімпік» (Марсель) — 6:2. У переможців відзначилися: Косирін (тричі), Онищенко (двічі) та Венглинський.

А спершу відбулися півфінальні поєдинки: «Олімпік» — «Порту» (Португалія) — 4:6 (основний час — 3:3, пенальті — 1:3); «Динамо» — «Серветт» (Швейцарія) —2:3. Голи в динамівців забили Онищенко та Яшкін. У складі переможців з'явився... Жан-П'єр Папен. Володар «Золотого м'яча», колишня зірка збірної Франції «весільним генералом» на цих змаганнях не був. Він, до речі, вколотив двома м'ячами у ворота Кернозенка.

У матчі за перше місце переміг «Серветт» (основний час — 5:5, пенальті — 3:1). Слід сказати, що арбітри організували «зелену вулицю» для господарів турніру. Інколи було ніяково спостерігати, як буквально по вуха витягували «Серветт».

А це приємне повідомлення надійшло з Ізраїлю. Маріупольський «Металург» виграв товариський матч у московського «Спартака» — 2:0. Пантілов, 7, Малокуцко, 73.

«Металург»: Сусідко, Дірявка (Залізняк), Волосянко, Анікєєв, Сахаров (Механошин), Пантілов (Котюк), Рикун (Левченко), Плотко, Браїла (Малокуцко), Пушкуца (С. Колесник), Бабич.

«Спартак»: Сметанін (Сидельников), Парфенов, Родрігес, Чічвейшвілі, Мелешин, Білоус (Аленічев), Злиднєв (Безродний), Малін (Кечинов), Личкін, Робсон, Ширко (Пауло Сезар).

Присутність Аленічева у спартаківських лавах пояснюється тим, що в Ізраїлі готується до сезону й збірна Росії. Тому її наставник Олег Романцев вирішив дати можливість пограти півзахисникові «Роми», який в італійському клубі сидить на лаві запасних.

Того самого дня збірна Ізраїлю виграла в команди Білорусі — 2:1. Зіграно ще два товариські поєдинки збірних. **Брюссель.** Бельгія — Чехія — 0:1. **Маямі** (США). Колумбія — Німеччина — 3:3.

В. Б.

Інтернет — шлях увічнення української мови

Василь Волга — генеральний директор Міжнародного союзу українських підприємців, на відміну від рефлектуючих філологів, чітко бачить спосіб введення державної мови України на світові виднокола. Своє бачення проблем, пов'язаних з впровадженням української мови (а отже, інформації про нашу державу) в системи глобального електронного зв'язку, він виклав представникам преси та ЗМІ на прес-конференції, присвяченій презентації серверу МСУП з промовистою назвою «Український оберіг».

Відтепер усі бажаючі за кордонами нашої країни можуть одержати інформацію про нашу культуру, політику, економіку, використавши Інтернет.

А чи вистоїть мова Шевченка й Франка бурі інтернетної революції, залежить від нас — тож об'єднуймо зусилля й підтримуймо ініціативи МСУП, лідером якого є народний депутат України Євген Марчук.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Анатолій ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 208257.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311025.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України